

Man ſted derpaa til Valg af 2 Viceformænd.

Der afgaves 68 Stemmeſedler, ſom alle vare gyldige; det afgjørende Fleertal var alſaa 35. Valgte bleve Fenger med 37 og B. Chriſtensen med 36 Stemmer (S. N. Hansen 27 Stemmer).

Endelig gif man til Valg af 4 Secretairer.

Efterat Stemmeſedler vare indſamlede, bemærkede

Formanden: Efter en foreløbig Optælling er der i Alt indſamlet 71 Stemmeſedler, men for at fremſkynde Forhandlingerne har jeg anmodet to af d'Herrer Secretairer om nærmere at optælle dem, medens vi gaae til Behandlingen af de følgende paa Dagsordenen opførte Sager.

Man gif alſaa over til: Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om en forandret Ordning af Skolelærerexamen.“

(3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden, Sp. 5024 ff.; Lovforſlaget, ſom overſendt fra Landſtthinget, i Tillæg A., Sp. 3055 ff.; den af Udvalget afgivne Erklæring i Tillæg B., Sp. 1633 ff.)

Foruden de i Udvalgets Erklæring opførte Endringsforſlag var intet ſaadant fremkommet.

Samtlige Endringsforſlag tilligemed de paagældende Paragrapher i Lovudkaſtet og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Jeg ſkal kun bemærke, at Afſtemningsordenen vil være den, hvori Endringsforſlagene findes opførte i Udvalgets Erklæring. — Forhandlingen er ſaaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (S ad): Det ærede Thing vil have ſeet af den Fremſtilling, ſom Udvalget i ſin Erklæring har givet, at de Endringer, ſom i det andet Thing ere foretagne i denne

Lov, ere af dobbelt Art, deels ſaadanne Endringer, der maaffee endog kunne betragtes ſom mindre Forbedringer, eller i hvert Fald dog kun ere Forandringer af underordnet Betydning, deels ſaadanne Forandringer, der utvilsomt maae anſees for at være mere væſentlige, ſaa at de ikke ſaa ganſke lidt have forandret Lovens Udſeende fra det, ſom den havde, da den forlod dette Thing. Ved denne eneſte Behandling har Udvalget, ſom jo tidligere har været temmelig enig, deelt ſig ſaaledes, at der er et Fleertal, hvortil jeg hører, ſom raader Thinget til at vedtage Loven uforandret, og et Mindretal, ſom derimod mener, at der igjen bør indſættes viſſe Beſtemmelſer i Loven i ſamme Retning ſom den, der tidligere gav Lovens Præg. Skjøndt ſaaledes Fleertal og Mindretal tiſſyneladende ſtaaer meget ſtærkt overfor hinanden, er dette dog ikke Tilfældet i den Grad, ſom det maaffee herefter kunde ſynes. Fleertallet er nemlig enig med Mindretallet deri, at de ſtillede Endringsforſlag i og for ſig ere bedre, end ſaaledes ſom Loven nu er, og Mindretallet er paa ſin Side enig med Fleertallet i een Hovedbetragtning, nemlig den, at rimeligviis vil enhver Forandring i denne Lov ſaae den Betydning, at Loven ikke kommer ud, ſaaledes at Spørgsmaalet dog virkelig nærmest bliver, om man anſeer diſſe Endringer for at være af en ſaadan Vigtighed, at man, naar man ikke kan ſaae ſit Dunſte i ſaa Henſeende opfyldt, vil bevirke, at Loven aldeles ikke bliver til Lov, men kun til et miſlykket Forſøg. Forſaavidt ere begge enige; vi ere begge enige, jeg gjentager det, ogſaa i denne ſidſte Betragtning af Sagens Stilling; thi vi have ikke kunnet ſkjule for os ſelv, at medens Forholdet i dette Thing ſiendynligt er ſaaledes, at det langt overveiende Fleertal ſuffer den Reform, ſom Lovforſlaget tiſfigter, ſaa har Stillingen i Landſtthinget været en anden. Der har i Landſtthinget været en Deel Medlemmer, ſom aabenbart vare enige med Folkethinget, der har været en anden Deel, ſom tværtimod ſiſtede, at der ingen Lov ſkulde komme ud, og der har endelig været en Deel — til hvilke man viſtnok efter hele den Stilling, han har indtaget, bør henregne den Mand, der har været Ordfører for denne Lov i det